

Український

ФУТБОЛ

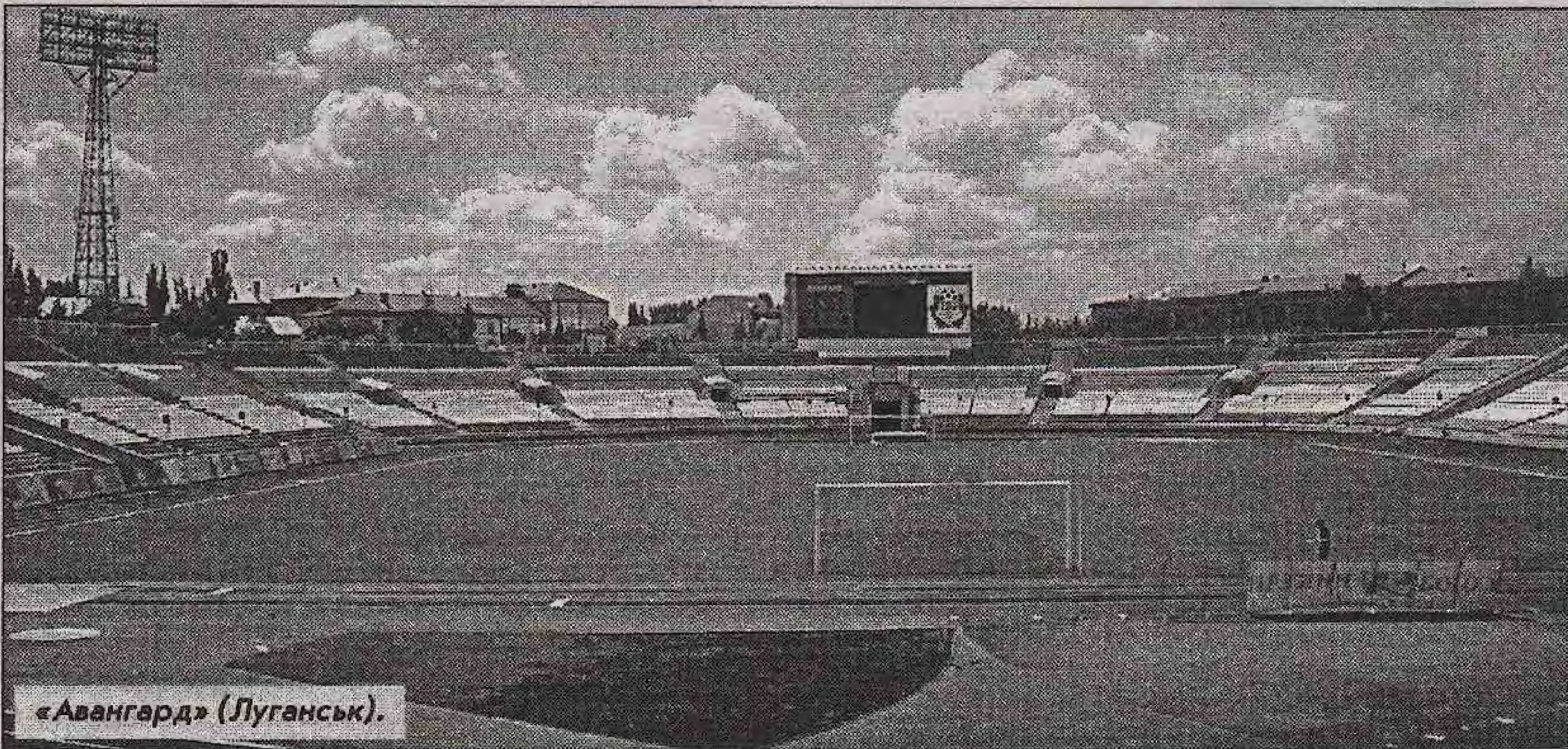
Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 18 березня 2009 року • № 38 (2137) • Ціна вільна

ЩО ТУР МАЙБУТНІЙ НАМ ГОТУЄ?

«Ювілейний» (Суми).

«Авангард» (Луганськ).

«Авангард» (Луцьк).

“Проколи” зі стадіонами клубів прем’єр-ліги у минулих турах, коли команди грали офіційні матчі і на навчально-тренувальній базі, і на “болоті”, а один матч просто не відбувся, змусили замислитися, чого ж можна очікувати у найближчому турі. Ми спробували проаналізувати, які неприємності можуть спіткати у матчах, що мають пройти за кілька днів.

МОЖЛИВО, У РЕЕСТРІ ПОМИЛКА?

Позачергове засідання ФФУ та УФПЛ, спровоковане ситуацією навколо матчу ФК “Львів” — “Металіст”, завершилося, як пам’ятаєте, визначенням чіткого переліку стадіонів, де тепер дозволятиметься проводити матчі прем’єр-ліги. Серед п’ятнадцяти стадіонів, які визначило керівництво Федерації футболу та прем’єр-ліги, немає стадіону “Авангард” у Луганську. Що це означає — технічна помилка чи констатація факту, що луганська домашня арена не придатна для проведення матчів у рамках змагань елітного дивізіону? Офіційний сайт “Чорноморця”, з яким і будуть грати луганці наступного туру, на своїй головній сторінці сповіщає, що поєдинок пройде у Луганську саме на “Авангарді”. А як насправді? Чи не стане місце проведення зустрічі каменем спотикання для луганської команди? Адже вже з 21-го туру, згідно рішення, ухваленого на спільній нараді керівництва ФФУ та прем’єр-ліги, матчі дозволятиметься проводити саме на стадіонах, які внесені у тимчасовий реєстр. Як повідомили нам у прем’єр-лізі, “зараз цим питанням займаються”. У прес-службі “Зорі” повідомили, що до Луганська приїде спеціальна перевіряюча комісія ФФУ та УФПЛ, а клуб докладе максимум зусиль, аби матч пройшов саме на “Авангарді” і без форс-мажору. Але як буде насправді? Дай, Боже, щоб не довелося потім постфактум розбиратися, хто винен і що робити з незадоволеними.

ЛЬВІВ’ЯНИ ГРАТИМУТЬ ДЛЯ ЛУЦЬКА

У справах з домашньою ареною ще одного порушника спокою зі стадіонами, “Львова”, з’явилася хоч якась визначеність: свій домашній матч проти запорізького “Металурга” “леви” зіграють у Луцьку. Дирекція “Карпат”, наскільки стало зрозуміло, відмовилася надати львів’янам стадіон “Україна”, тож клуб Юрія Кіндзерського

змушений був звернути свій погляд на сусідню область — уже є домовленість провести матч проти запоріжців на луцькому стадіоні “Авангард”.

УСЯ УВАГА — НА СУМИ

Про ФК “Харків”, як про клуб, у якого немає своєї домашньої арени, рідко згадували. Харків’яни ж, як відомо, прописалися у Сумах на місцевому стадіоні “Ювілейний”. Нагадати про стадіонні проблеми “горожанам” “допомогли” колеги з Києва. Як відомо, саме у Сумах минулого туру не відбувся матч “Арсенал” — “Таврія”. Причина відома: поле непридатне для проведення матчу. І ось зараз “Харків” цілком може зіткнутися з подібною проблемою. Але якщо це був перший випадок і саме з харків’янами, можна було б, у випадку чого, прикритися магічним словом “форс-мажор”. А зараз як? — особливо після того, як там “осоромився” “Арсенал”? Адже тепер “горожанам”, якщо вони не підготують належним чином домашню арену, можна буде закинути, що попередня ситуація з киянами нічого не навчила. От і потрібно думати тепер клубу Віталія Данилова, як вийти із ситуації з гордо піднятою головою. Добре, якщо погода буде прихильною до Сум. А якщо — ні?

ХОЧ ОДНА РАДІСТЬ ДЛЯ БЕЗДОМНИХ

У нинішньому турі столичний “Арсенал” гратиме у рідному місті і буде чітко відомо, де проходитиме матч. Йдеться про стадіон імені Валерія Лобановського. Не тому, що у клубу з’явилася визначеність із стадіоном, а тому, що у якості гостя жереб зведе арсенальців із “Динамо”. І хоча така визначеність тимчасова, хоч на один тур футбольна громадськість полегшено зітхне. Щоправда, ненадовго: уже в наступному турі доля зведе двох “безпритульних” нашого чемпіонату — “Арсенал” та ФК “Львів” — між собою.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити “Український футбол” на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на травень — до 10 квітня.

Враження

ОСЬ НОВИЙ СКАНДАЛ, ЩО ВІН НАМ НЕСЕ?

Американські економісти, ґрунтуючись на окремих тезах відомого давньогрецького філософа, виробили теорію — ніким ідосі не спростовану — про те, що фундаментальна зміна одного державного ладу на інший (соціалістичний на капіталістичний, наприклад) вимагає не менше, ніж півстоліття. Стосовно наших умов ця ідея підтверджується на кожному кроці — все те, що відбувається в нашому політикумі, є прямим доказом її істинності, себто цей безлад є, як це не прикро, цілком закономірним. Так само й щодо хаосу на організаційному рівні національного футболу, константним вираженням якого є постійні конфлікти, що виникають, визрівають і, зрештою, виходять назовні мов оті фурункули, котрі

сигналізують про хворий організм.

Двадцятий тур першості у вищій лізі "подарував" нам іще один, причому частота появи болювих точок у нас така, що на нову вже майже ніяк не реагують — тільки констатують її народження з індиферентністю працівників моргів. Не відбувся один із запланованих календарних поєдинків, а саме між "Арсеналом" і "Таврією". Місцем зустрічі, нагадаю, мав стати сумський стадіон "Ювілейний", однак за два дні до матчу керівники нашого професіонального футболу раптом винесли вердикт, що поле на цій арені не відповідає високим вимогам. Прислівник "раптом" я вживаю в тому плані, що про неготовність стадіону, насправді, було відомо давно, і, по-

вірте, як би ЗМІ не підняли ґвалт після добромиської ганьби, гра відбулася б, проте очільники ФФУ так злякалися того шаленого натиску з усіх боків, що зрозуміли: треба принаймні створити видимість якоїсь роботи. Ось уже знайдений стрілочник — Б.Воскресенський, якого нібито зняли з роботи. Кажу "нібито", бо добре пам'ятаю, як кілька років тому молодший брат президента Федерації, а за сумісництвом — власник київського "Динамо", неодноразово гучно заявляв про свої "радикальні кроки", що проявлялись у "звільненні всіх працівників селекційної служби клубу", та потім виявлялося, що ніхто їх не звільняв, і "працюють" вони собі й надалі. Тому є в мене підозра, що про людину, котра дозволила відбутися регбійному

матчу на Львівщині, ми ще почувемо — у контексті того, яку величезну користь він приносить українському футболу. Наразі ж точно не відомо, коли відбудеться матч, наші високочолі керівники радіяться з цього приводу. Будемо спостерігати.

Щодо власне футболу, то гвіздом програми двадцятого ігрового дня став поєдинок у Харкові, де місцева команда була декласована донецьким "Шахтарем". Працівники редакції "УФ" дійшли висновку про наявність спаду в гравців "Металіста", і спад цей не відомо, коли припиниться. Тут доречно згадати по-справжньому "незлим, тихим словом" румунського керівника донецчан: що не кажіть, але при ньому команда нижче певного рівня (принаймні, в плані результату) не

опуститься, за будь-яких обставин узявши те, що їй належить. Другим знаковим моментом став черговий невиваг "Дніпра", позначений грою, що за змістом цілком відповідала результату. Питання про те, коли все це скінчиться, ставлять собі сьогодні не тільки дніпропетровські вболівальники. Третім — черговий гол львів'янина Кузнецова, і так само чергова перемога "Карпат" із переконливим рахунком. Якби "зелено-білі" так грали і в першому колі, бути їм у зоні Ліги Європи. Також не забуваймо про те, що "Динамо" збільшило відрив од найближчого переслідувача до дванадцяти очок — а які з цього випливають висновки, вирішуйте самі.

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 20 ТУРУ

Гравець туру

Мар'ян МАРУЦАК:

ДЛЯ НАС ВАЖЛИВО НЕ ПРОПУСТИТИ

Воротар ФК "Львів" Мар'ян Маруцак увійшов до списку найкращих гравців туру. Однак найдосвідченіший футболіст "синьо-золотих" воліє залишатися на других ролях. Бо для нього важливішою є команда, кольори якої захищає.

шин сягають окремі футболісти, які виходять на передову всіляких рейтингів та опитувань. Це, на мою думку, окреме і незначне визнання, але, все ж, приємно. До того ж — це не тільки престиж гравця, це визнання для тренерів, керівництва клубу і навіть для міста, честь якого представляє футболіст. Зверніть увагу, що більшість наших гравців — молоді хлопці, перед якими велике футбольне майбутнє та виступи на найвищих світових рівнях. Головне, щоб усі зростали, мужніли і знаходили себе.

— Яким із проведених матчів був найважчим?

— Я ще не бачив простих чи легких матчів. Кожна гра складна та відповідальна, а суперники надзвичайно вимогливі. У Дніпропетровську була своя краса, в Добромилі також не бракувало емоцій, а у Полтаві — хороша битва за очки. Я переконаний, що футболісти у цьому поєдинку віддали грі чи не найбільше зусиль. "Ворскла" виявилась найвимогливішим суперником.

— Полтавці чимось здивували?

— На гру вони вийшли сконцентрованими і налаштованими змагатися до останнього за перемогу. Проти такої команди непросто вистояти. Нам вдалося. Натомість мушу відзначити, що в матчах з "Дніпром" і "Металістом" такого

адреналіну не було, тому проти них було простіше грати.

— "Ворскла" і ФК "Львів" вдаре розійшлися миром і поділили очки...

— У таких матчах так трапляється. Кожен хотів перемогти. Ми у Львові були переважаючою стороною, полтавці — вдома. Однак гра від оборони і надійні дії оборонців нанівець зводили напрацювання нападників.

— Підопічні Миколи Павлова пролили чимало поту. Однак ти свої ворота зберіг на "замку". Переміг досвід чи тобі щастило?

— Всього було. Та на перше місце ставлю гру партнерів по захисту. Вони справді зіграли класно.

— З колегами по обороні у тебе повний порядок?

— За грою не відчуваю, що нас залишив Владислав Ващук. Маємо певні напрацювання, адже знайомі не перший рік. Для мене важливо, що усі партнери діють спокійно і надійно. Найбільший командний успіх нашого колективу в тому, що ми не виокремлюємо нікого.

— У твоїх словах чимало оптимізму...

— А це і є нашою візитівкою. У команди більшість — місцеві вихованці. Зірок ніхто не хапає, але стараємося спільними зусиллями створити добротну команду.

Олександр ПАУК.

Команда	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	I	B	H	П	M	O
1. Динамо			1:2	1:0	4:1	2:0	4:0	2:1	5:0			3:0		1:0	2:0		20	17	1	2	51-13	52
2. Шахтар	1:0		2:2	1:1		2:2	1:0	1:0	3:1			4:2		2:0	3:0		20	11	7	2	31-13	40
3. Металіст	0:2	0:3			3:1				2:1	2:0	3:1		3:0	0:0	2:0	1:1	20	11	5	4	30-18	38
4. Металург Д			0:2			3:1	1:0		3:0	1:0		1:1	2:1	2:0	2:0	3:0	20	11	4	5	27-14	37
5. Ворскла	2:2	1:0		1:0		1:1		1:0	0:1			0:0	1:0	0:0		2:1	20	10	7	3	21-14	37
6. Металург Зп	1:3		1:0						2:1	1:3	2:1	0:0	1:0	2:1	2:0	0:0	20	8	6	6	20-21	30
7. Карпати		1:1	0:2	1:1	0:0	0:0		0:0		3:0	3:2	3:0			1:0		20	7	7	6	27-22	28
8. Дніпро	1:3	0:0	2:0	1:1		1:2			1:1			1:0	0:1	1:1	0:0		20	6	8	6	16-15	26
9. Зоря			1:1	0:2	0:2	0:0	1:0				0:1	1:2	1:1	1:1	2:1		20	5	6	9	19-31	21
10. Чорноморець	0:3	0:3		2:1	0:1		3:0	1:1	1:3		0:1	2:0				3:1	20	8	2	10	23-25	20
11. Арсенал	0:2	0:0		0:1	0:0			0:1	1:1	1:0		1:1				1:0	19	5	5	9	14-21	20
12. Кривбас			1:3	1:2		1:0	1:1			0:2	1:0		1:1	2:0	0:0	1:1	20	4	8	8	15-26	20
13. Таврія	1:3	0:2	0:1		1:3	2:0	1:4	0:0		1:3	3:1					1:1	19	4	5	10	21-32	17
14. ФК Львів		2:0	1:1		0:0		2:4	0:1		0:2	0:1		2:4		2:1	1:0	20	3	6	11	13-27	15
15. Іллічівець	3:4	1:2			1:3		1:5	1:2		1:0	2:1		3:3	2:0		1:1	20	3	4	13	18-37	13
16. ФК Харків	0:4	0:0		1:0	0:1	0:2	1:1	0:2	2:3	1:1	1:1						20	1	9	10	12-29	12

Гра в особах

Папа ГУЙЄ:

КОЖНИЙ НОВИЙ КРОК ПРИМУШУЄ
ЗАДУМУВАТИСЯ, ЧИ ВІРНО РОБИШ ВИБІРЗАВДЯЧУЮЧИ
КВАРЦЯНОМУ,
ОПИНІВСЯ В УКРАЇНІ

— Папо, як ти опинився в Україні?

— Через болгарського футбольного агента, який мав хороші контакти з тренером луцької "Волині" Віталієм Кварцяним. Коли їхав до Луцька, не мав жодної уяви про нашу країну, але я хотів грати на вищому рівні, ніж в моїй країні.

— І не пошкодував, що обрав Україну?

— У певній мірі не шкодую. Хоча спочатку, звичайно, було важко звикнути, але день за днем облаштовувався.

— Мову довго довелося вивчати?

— Намагався ловити кожне слово, щоб розуміти, що хоче тренер. І, звичайно, намагався вчити, щоб легше було в побуті. Тепер не маю жодних проблем і радий, що до

Сьогоднішній склад харківського "Металіста" важко уявити без кремезного сенегальця — Папи Гуйє. І справді він виділяється не лише своїм високим зростом та статуєю, але й впевненою грою і хорошою швидкістю.

французької та англійської мов уже додав російську і навіть тришки української (сміється).

— Яким для тебе був період у "Волині". Адже не секрет, що у Віталія Кварцяного характер не мед, і в стосунках з футболістами трапляються різні ситуації.

— Справді, було всяке. Спочатку важко було звикнути до його тренувань, де були великі фізичні навантаження. Та до тренувань звик і це мені допомогло у майбутньому.

— Свого часу Віталій Кварцяний навіть говорив, що "Волинь" буде грати в єврокубках. В команді у це вірили?

— Був період, коли ми, дійсно, грали добре і мали шанс. Та фінансове становище клубу було не стабільним і керівництву доводилося продавати футболістів у різні клуби.

З "МЕТАЛІСТОМ"
УЖЕ ДОСЯГНУВ
ПЕВНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

— З яким настроєм ти їхав до Харкова з Луцька?

— Кожний новий крок примушує задумуватися, чи вірно робиш вибір. Мене запевняли, що я їду в хорошу команду з досвідченим тренером. Спочатку була оренда, а потім і повноцінний контракт.

— Тепер не шкодуєш про такий вибір?

— Звичайно, що не шкодую. Судіть самі — команда постійно веде

боротьбу за медалі чемпіонату, бореться за Кубок країни, успішно грає в Кубку УЄФА. Що ще треба?

— У цьогорічному розіграші Кубка УЄФА команда пройшла нелегкий шлях. У чому такий успіх?

— У командних діях. Загалом у нас дружна команда, можна сказати, що ми як одна сім'я. Тому і результат налиць.

— Який з матчів проти європейських грандів був найважчим?

— Та усі. "Бешикташ", "Галатасарай", "Олімпіакос", "Бенфіка", "Сампдорія" добре укомплектовані команди і грати з ними було цікаво. Ми чітко намагалися виконувати завдання на гру і маємо такий результат. Хоча перемоги над цими клубами нам давалися дуже важко.

ГРА ІЗ "ЛЬВОВОМ" — ЦЕ
БУЛО ПОСМІХОВИСЬКО

— Папа, нещодавно гру з ФК "Львів" тобі довелося пропустити через об'єктивну причину. Твоє враження від матчу?

— Від таких ігор лише негативне враження. Так, футбол — гра за будь-якої погоди, але не на такому газоні. Нас запевняли, що поле буде в хорошому стані. А що ми побачили насправді? Тому оцінити гру доволі важко. Для "Львова" нічия — це був позитивний результат, а для нас — втрата очок.

— Важко було спостерігати з боку...

— Краще б я був на полі.

— Суперники забили гол головою. Можливо, твоя присутність на полі допомогла б команді?

— Мабуть, не варто про це говорити, бо мене не було на полі.

— Під час матчу ти був на трибуні?

— Ні. Два тайми простояв у тунелі, через який футболісти виходять на поле.

— Останнім часом з'явилася інформація, що тобою нібито цікавляться клуби Англії, Німеччини, Іспанії. Чи отримував ти запрошення про зміну команди?

— Я читав і чув, що нібито є пропозиції. Але скажу відверто — до мене ніхто не звертався.

— Та все ж. Який чемпіонат тобі до вподоби?

— Англійський. Не проти пограти в Іспанії.

— А в якому клубі хотів би опинитися?

— В будь-якому клубі англійської прем'єр-ліги.

— Як проводиш вільний час?

— Дивлюсь дома телевізор. Якщо є футбол, то можу цілий день сидіти і дивитись. Інколи беру автомобіль і їду до міста, щоб трохи прогулятися. Зараз дружина разом з маленьким Мухамедом перебуває в Сенегалі, тому дуже за ними скачу. І сподіваюсь, що незабаром керівництво клубу дасть змогу мені на кілька днів поїхати додому і вперше побачити сина, який народився напередодні нашого матчу із "Сампдорією" в Генуї.

Павло ПИЛИПЧУК.
Фото автора.

З перших уст

Володимир ГОМЕНЮК:

РОЗБИРАТИМУСЯ В СОБІ

Для Володимира Гоменюка матч проти "Іллічівця" — сотий у вищій лізі, щоправда, сам форвард дізнався про це лише після гри. Як з'ясувалося, він не стежить за такими подіями, і для нього суботній матч був з розряду тих, в яких "Дніпро" просто зобов'язаний був брати троє очок.

— Ви могли виграти в "Іллічівця"?

— Так. Ми домінували всю гру, але нам не щастило сьогодні в реалізації моментів. "Іллічівець", за великим рахунком, нічого особливого не показав, граючи від оборони.

— Особисто у тебе було три відмінні нагоди, але ти їх не реалізував. Чому?

— Підведа точність... Розбиратимусь в собі.

— Який з цих трьох моментів, був найреальнішим, щоб забити?

— Коли з лівої бив у дальній кут...

— У тому епізоді фахово зіграв воротар?

— Я просто в нього влучив. Хотів перекинути Шуховцева, але перешкодило поле. В останню секунду м'яч підстрибнув під ногою і відскочив в руки воротарю, хоча момент був стовідсотковий.

— Після такого результату настрій в команді кепський?

— Звичайно. І уболівальники не підтримують, і самі не впевнені в собі, але, я думаю, це повинно пройти.

— Після гри Безсонов довго тримав вас у роздягальні. Що говорив?

— Що потрібно готуватися до наступної календарної гри.

— Коли арбітр вказав на 11-метрову позначку, здавалося, що до м'яча ніхто не наважується підходити. Чому ти не бив?

— Зараз складно сказати.

— За словами Безсонова, він дав установку, що пенальті б'є Калиниченко?

— Ні. Просто Макс пішов бити.

— Коли ж команда почне забивати?

— Хотілося б, щоб якнайшвидше. Можливо, ми мало створюємо для цього моментів. Хоча сьогодні з цим було вже непогано. Принаймні трохи краще, ніж в останніх двох матчах.

— Коли порадуєш дніпропетровських уболівальників першим голом за нову команду?

— Сподіваюся, в наступній грі, — з львівськими "Карпатами".

Олександр ПЕТРОВ.

У наступному турі
зустрічаються

19 березня — четвер

Таврія — Металург Д
20 березня — п'ятниця
Зоря — Чорноморець
ФК Львів — Металург Зп
Дніпро — Карпати

21 березня — субота

ФК Харків — Кривбас
Шахтар — Ворскла
22 березня — неділя
Динамо — Арсенал
Іллічівець — Металіст

Найвлучніші

Роман Зозуля ("Динамо")

11 12 (3)

Олександр Касьян ("Шахтар")

19 12 (3)

Євген Коноплянка ("Дніпро")

17 9 (5)

Юрій Фурта ("Карпати") 16

8 Ярослав Ракицький ("Шахтар")

19 8 (3)

Павло Мисько ("Кривбас")

11 7

Олександр Процюк (ФК "Харків")

15 7 (3)

Дискваліфіковані

Олександр Артеменко ("Таврія")

Артем Семененко ("Металург Зп")

Антон Кравченко ("Дніпро")

Денис Киселевський ("Зоря")

Ярослав Ракицький ("Шахтар")

23 тур
11 квітня — субота

Зоря — ФК Харків
Таврія — Кривбас
Динамо — Чорноморець
ФК Львів — Металург Д
Шахтар — Арсенал
Іллічівець — Металург З
Дніпро — Ворскла
Металіст — Карпати

24 тур
18 квітня — субота

Металург Д — Шахтар
Чорноморець — ФК Львів
Кривбас — Динамо
ФК Харків — Таврія
Ворскла — Металіст
Металург З — Дніпро
Арсенал — Іллічівець
Карпати — Зоря

25 тур
25 квітня — субота

Таврія — Зоря
Динамо — ФК Харків
ФК Львів — Кривбас
Шахтар — Чорноморець
Іллічівець — Металург Д
Дніпро — Арсенал
Металіст — Металург З
Ворскла — Карпати

26 тур
02 травня — субота

Металург Д — Дніпро
Чорноморець — Іллічівець
Кривбас — Шахтар
ФК Харків — ФК Львів
Зоря — Динамо
Металург З — Ворскла
Арсенал — Металіст
Карпати — Таврія

27 тур
9 травня — субота

Динамо — Таврія
ФК Львів — Зоря
Шахтар — ФК Харків
Іллічівець — Кривбас
Дніпро — Чорноморець
Металіст — Металург Д
Ворскла — Арсенал
Металург З — Карпати

28 тур
16 травня — субота

Металург Д — Ворскла
Чорноморець — Металіст
Кривбас — Дніпро
ФК Харків — Іллічівець
Зоря — Шахтар
Таврія — ФК Львів
Арсенал — Металург З
Карпати — Динамо

29 тур
23 травня — субота

ФК Львів — Динамо
Шахтар — Таврія
Іллічівець — Зоря
Дніпро — ФК Харків
Металіст — Кривбас
Ворскла — Чорноморець
Металург З — Металург Д
Арсенал — Карпати

30 тур
26 травня — вівторок

Металург Д — Арсенал
Чорноморець — Металург З
Кривбас — Ворскла
ФК Харків — Металіст
Зоря — Дніпро
Таврія — Іллічівець
Динамо — Шахтар
Карпати — ФК Львів

НАЙКРАЩІ ФУТБОЛІСТИ УКРАЇНИ:

З ЯКОГО РОКУ ВЕСТИ ВІДЛІК ЛАУРЕАТІВ?

Історія найпрестижнішої в Україні індивідуальної футбольної нагороди – призу Гравця року – цікава й складна. Довгий – я б навіть сказав, злочинно довгий – час нашої газетою пропагувалася думка про те, що роком народження референдуму слід вважати 1991-й, відколи за його проведення взявся власне “УФ”. Передумовою такої позиції був пануючий у державі на початку 90-х настрій піднесеного патріотизму, проявом якого стала позиція тодішніх членів редакції: їм видавалося, що такий доленосний час вимагає нового ставлення до минувшини, відтак увесь період до здобуття незалежності почав асоціюватися з чимось негативним і несправжнім. Тому тогочасні керівники нашого часопису наполягали на тому, що до 1991 року ми жили не в Україні, а в УРСР, отож усе треба розпочинати з чистого аркуша – таким чином несправедливо відкидався цілий пласт (60–80 роки) у літописі плебіситу.

Автор цих рядків іще з кінця 90-х очікував на корективу цієї хибної позиції, та час минав, а не змінювалося нічого. Це змусило мене прибрати ініціативу до своїх рук – результатом стала дебютна стаття даної історико-статистичної серії під назвою “Сороковий референдум”, яка з’явилася у листопаді 2007 року [“УФ” №117]. У ній я спробував обґрунтувати необхідність враховувати і той період, коли визначали найкращих футболістів Української РСР, причому не із сезону-1969 (коли організовувати опитування стала газета “Молодь України”, яка, при виникненні в її надрах “Українського футболу”, передала новоствореному часописові право проводити плебісцити), а роком раніше. Саме 1968-й увійшов до літопису вітчизняного футболу як рік, наприкінці якого був організований найперший повноцінний референдум – його, нагадаю, провела столична газета “Комсомольское знамя”.

Формально зв’язку між конкурсами “КЗ” і “МУ” не існувало, то що ж дозволило мені піднести їх у вигляді складників єдиного смислового ряду? Тут усе залежить від ставлення: на мою думку, головне – дати якомога повнішу картину в цій сфері, незважаючи на окремі “нестиковки”. Тоді мені видавалося, що на цьому в справі про рік появи опиту можна ставити крапку. Однак виявилось, що “Життя є незвідані далі, // смерті незнана є суть” (Ф.Г.Лорка), іншими словами – приємні несподіванки трапляються не так уже й рідко, як нам уявляється. Можливо, читач пам’ятає, що в листопаді минулого року мною був надрукований матеріал під назвою “У десятках найкращих” [“УФ” №134], присвячений національному референдуму (котрий стартував у 1960-му), на виявлення Спортсмена року в Україні: зазначена стаття містила відомості про роль футболістів серед провідних вітчизняних атлетів. І от що цікаво. Наприкінці 1969 року, в зв’язку з ювілейним – десятим – плебісцитом, на шпальтах “Спортивної газети” (видання, котре відповідало за цей опит до 1999-го) з’явилася стаття-ретроспектива, де були опубліковані детальніші підсумки попередніх дев’яти конкурсів, причому особлива увага приділялася тим видам спорту, які традиційно зостаються в тіні атлетики при розподілі нагород (адже саме остання є головною постачальницею медалей для будь-якої країни); читача ознайомили з тим, які місця посідали футболісти, волейболісти, веслувальники, тощо в другій-третьій десятках; відповідно, кількість репрезентантів од шкіряного м’яча в оцих розширених списках доволі значна: чотири рази там зустрічаються прізвища п’ятиох гравців, тричі – шістьох і одного разу – сімох. Відтак я хотів би запитати: чи коректно буде “подовжити родовід” нашого “футбольного” опитування, приєднавши дані тих восьми років (1960 – 1967), коли спеціалізованого конкурсу не було, але функціонував референдум “СГ”, шляхом вичленення із загальних списків атлетів представників “соккеру”?

Згадано, наведену в таблиці справа інформацію (цифра перед прізвищем гравця означає місце, яке той посів у загальному реєстрі) автор цих рядків розшукав іще минулорічної весни. Були наміри використати її при підготовці статті, присвяченої лауреатам національного опитування [“УФ” №138 за 2008 рік]. Проте я вважаю за доцільне, перед тим, як “приплюсовувати” ці вісім років до загального реєстру, спочатку опублікувати окремий матеріал, де ознайомити зацікавлених осіб із фактом наявності зазначених даних, і порадитися з приводу можливості “подовження” літопису головного вітчизняного футбольного референдуму. Основною перешкодою, яка перешкоджала оприлюднити ці дані, є побоювання з приводу того, що процес віднаходження глибшого коріння конкурсу ніколи не припиниться, себто постійно виникатимуть усе нові й нові приводи для того, щоб “відсунути” його появу ще на кілька років у минуле. Втім, проробивши відповідну роботу в газетному відділі бібліотеки Вернадського (маю на увазі перегляд періодики 40–50-х років), а також проаналізувавши національні закономірності еволюції цього питання, я дійшов висновку про те, що 1960-й може вважатися роком народження призу найкращому футболісту України – до цього нічого, навіть віддалено схожого на опитування, в нас не було. Остаточним аргументом, що спонукав мене до публікації статті, стали відомості про дещо подібну ситуацію в порівняно близькій нам Болгарії: там власне футбольний референдум стартував 1972 роком, але самі болгари, після численних пертурбацій, вирішили вести відлік переможців із 1931-го, коли у провідній десятиці національного конкурсу на виявлення Атлета року дебютував футболіст.

За умови позитивної реакції на вищезгадану пропозицію, до реєстру переможців слід приєднати шістьох майстрів, а список лауреатів у зазначений період виглядає так: Юрій Войнов (1960), Олег Макаров (1961), Валерій Лобановський (1962 і 1963), Віктор Банников (1964), Віталій Хмельницький (1965), Андрій Біба (1966), а також Василь Турянчик (1967). Водночас наш національний референдум увійде до когорти найдавніших у Європі, поступаючись лише згадуваному болгарському, а також шведському, фінському, англійському, бельгійському, мальтійському і французькому, ділячи восьме-дев’яте місце з німецьким.

Володимир БАНЯС.

1960

11. Ю. Войнов (“Динамо”)
14. В. Лобановський (“Динамо”)
17. В. Каневський (“Динамо”)
22. В. Серебряников (“Динамо”)
29. О. Базилевич (“Динамо”)

1961

7. О. Макаров (“Динамо”)
8. В. Каневський (“Динамо”)
11. О. Базилевич (“Динамо”)
14. М. Головка (“Шахтар”)
18. В. Серебряников (“Динамо”)
20. В. Сальков (“Шахтар”)

1962

4. В. Лобановський (“Динамо”)
15. А. Біба (“Динамо”)
17. В. Серебряников (“Динамо”)
20. В. Турянчик (“Динамо”)
27. М. Головка (“Шахтар”)

1963

12. В. Лобановський (“Динамо”)
17. В. Каневський (“Динамо”)
19. В. Серебряников (“Динамо”)
25. О. Базилевич (“Динамо”)
30. М. Головка (“Шахтар”)

1964

3. В. Банников (“Динамо”)
12. В. Каневський (“Динамо”)
21. В. Москаленко (“Чорноморець”)
26. В. Хмельницький (“Шахтар”)
29. В. Серебряников (“Динамо”)
30. А. Біба (“Динамо”)

1965

7. В. Хмельницький (“Динамо”)
12. В. Банников (“Динамо”)
19. Й. Сабо (“Динамо”)
26. В. Соснихін (“Динамо”)
28. В. Серебряников (“Динамо”)

1966

5. А. Біба (“Динамо”)
7. А. Бишовець (“Динамо”)
13. Й. Сабо (“Динамо”)
16. В. Поркуян (“Динамо”)
18. В. Серебряников (“Динамо”)
20. Ф. Медвідь (“Динамо”)

1967

6. В. Турянчик (“Динамо”)
17. А. Бишовець (“Динамо”)
19. В. Банников (“Динамо”)
23. В. Серебряников (“Динамо”)
24. В. Мунтян (“Динамо”)
26. Й. Сабо (“Динамо”)
28. Ф. Медвідь (“Динамо”)

ПРО СТВОРЕННЯ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ (1922 – 1924)

ДО 85-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КОМАНДИ

Закінчення. Початок у №№ 32 і 35.

ЧАСТИНА 3. Збірна УРСР – чемпіон Радянського Союзу

Керівництво Всеукраїнського СФК вирішило, що відправляти до Москви на II Всесоюзне свято фізкультури незіграну збірну республіки немає сенсу, а доводити її до кондиції, вже не було часу. Тому постановили перестрахуватися. І, мабуть, усе ж таки, було ухвалено єдино правильне на той момент рішення – відправити до Москви під прапором збірної Української РСР наганий за декілька років колектив збірної Харкова в повному його бойовому складі. І, як показали подальші події, спортивні функціонери цього разу не помилилися. Таким чином, до Москви під прапором збірної Української РСР вирушила збірна Харкова.

Футбольний турнір II Всесоюзного свята фізкультури 1924 року фактично був нічим іншим, як чемпіонатом СРСР із футболу, який був проведений 3-6 вересня в Москві. В усякому разі, так його сприймали у футбольних колах країни, і в майбутньому саме так його охрестили фахівці, котрі займаються історією радянського футболу. Збірну Української РСР в більшості друкарських видань іменували збіркою Харкова, оскільки в цьому турнірі під прапором збірної РРФСР брала участь у повному складі збірна Ленінграда, що обіграла на попередньому етапі (у фіналі першого РРФСР) збірну Москви.

У півфіналі збірна Української РСР красиво виграла у збірної Закавказзя (ЗРФСР), забивши по два м'ячі в кожному таймі – 4:0. І цей матч 3 вересня 1924 року слід вважати першим офіційним матчем збірної України. Варто обов'язково привести і повний протокол цього історичного матчу:

Протокол матчу №1:

Збірна ЗРФСР – Збірна УРСР (Харків) – 0:4 (0:2)

3 вересня 1924 р. м. Москва. Поле "Красная Пресня". Матч чемпіонату СРСР.

Суддя: В.Гридин

ЗРФСР: Папков – Раменський, Погосов – Прудізе, Жорданія, Анікін – Мдивані, Макогонів, Пачулія, Сорокін, Кузнецов.

УРСР: Норев – К.Фомін, Кротов – Капустін (к), В.Фомін, Привалов – Губарев, Шпаковський, Натаров, Алферов, Казаков (всі – Харків).

Голи: 0:1 – Казаков (19 хв.), 0:2 – Алферов (1-й тайм), 0:3 – ... (2-й тайм), 0:4 – ... (2-й тайм).

Вилучення: два гравці ЗРФСР і один гравець УРСР

Два гравці покинули поле через травми.

У фіналі чемпіонату СРСР суперником збірної Української РСР була збірна РРФСР (Ленінграда). Тут довелося показати все своє уміння. А бажання стати чемпіонами Радянського Союзу було хоч відбавляй. І цього разу харків'яни забili по одному голу в кожному таймі (Казаков і Алферов), але все ж таки пропустили гол від Родіонова. В результаті перемога – 2:1.

Приведемо протокол і цього історичного матчу:

Протокол матчу №2:

Збірна РРФСР (Ленінград) – Збірна УРСР (Харків) – 1:2 (1:1)

6 вересня 1924 р. м. Москва. Поле ОППВ. Матч чемпіонату СРСР. 10 000 глядачів.

Суддя: І.І.Савостьянов (Москва)

РРФСР: Полежаєв – Еммерих, Єжов – Філіппов, Батирєв, Карнес – Родіонов, Бутусов, Соколов, Рябов, Смирнов.

УРСР: Норев – К.Фомін, Кротов – Капустін (к), В.Фомін, Привалов – Губарев, Шпаковський, Натаров, Алферов, Казаков (всі – Харків).

Голи: 0:1 – Казаков (1-й тайм), 0:2 – Алферов (55 хв.), 1:2 – Родіонов (2-й тайм).

Обидва матчі наша команда провела без заміни у такому складі: Роман Норев – Костянтин Фомін, Микола Кротов – Микола Капустін, Володимир Фомін, Іван Привалов – Євген Губарев, Олександр Шпаковський, Іван Натаров, Яків Алферов, Микола Казаков.

Проте, це ще не кінець цієї захоплюючої історії про створення і перші кроки збірної України радянського періоду.

Неможливо, не розповісти про те, що після проведення чемпіонату СРСР 1924 року відбувся дебют ще однієї тільки-но створеної збірної – збірної СРСР. На перших порах вона була створена тільки з молодих перспективних гравців Москви і Ленінграда за підсумками чемпіонату, що закінчився. Як жаль, вхід до неї українських футболістів на спочатку просто не розглядався і не був можливим. Навіщо? Адже кращі завжди жили в Москві і Петері. Як же, все-таки, помилилися парткрати в апараті Всесоюзної Ради фізичної культури! А показали їм, як вони глибоко помиляються, ті самі харків'яни, яких переможцями вирішили не відпускати з Москви. Як завжди, не давши передихнути після виснажливих двох матчів чемпіонату, збірній Українській РСР запропонували зіграти ще один матч, і з ким би ви думали? Правильно, зі збіркою Радянського Союзу!

Відмовитися було практично неможливо. Суперечити витребенькам партії – це щось із розряду фантастики, особливо, за часів терору цієї партії, так званої "диктатури пролетаріату". Ось і довелося українським футболістам – колишнім харківським хлопцям зі "Штурму", "Балабановця" і "Горця" зібрати всі

Приведемо протокол цього сенсаційного матчу:

Протокол матчу №3:

Збірна СРСР (Москва-Ленінград) – Збірна УРСР (Харків) – 0:1 (0:0)

8 вересня 1924 р. м. Москва. Ст. "Красная Пресня". Товариський матч. 8 000 гл.

Суддя: Г.Федонов (Ленінград)

СССР: Гусєв (Ленінград) – Руцицький (Москва), Єжов (Ленінград) – Філіппов (Ленінград), Батирєв (Ленінград) – к. Ратов (Москва) – Т.Григорьев (Москва), Селін (Москва), Ісаков (Москва), Бутусов (Ленінград), Жибосдов (Москва).

УССР: Норев – К.Фомін, Кротов – Капустін (к), В.Фомін, Привалов – Губарев, Натаров, Алферов, Бем, Казаков (всі – Харків).

Голи: 0:1 – Натаров (68 хв.).

За великим рахунком, 8 вересня 1924 року фактично проходив матч між збірними України і Росії, хіба не так? Україну представляли найкращі гравці її столиці – Харкова і кращих за них по класу гри в ті роки в республіці не було. А Росію – збірна з кращих гравців Москви і Ленінграда, і краще за них в РРФСР навряд чи можна було знайти. Отже, не кривитимемо душою – це був перший в історії українського футболу матч між збіркою України і її постійними суперниками – збіркою Росії. А перемога в цьому першому матчі дуже багато чого значить.

Проте і це ще не кінець цієї прекрасної історії. Річ у тому, що москвичі, що програли в півфіналі ленінградцям, недвозначно поставили під сумнів правомірність чемпіонських регалів українських футболістів. Ті ж, як і личить чемпіонам, не стали тягнути з відповіддю, вигравши 10 вересня у тих, що сумніваються, – збірної Москви з рахунком – 3:1, до речі, програвши в першому таймі 0:1. Після перерви з пенальті Алферов зрівняв рахунок, а потім забив другий гол Казаков. До всього, в цьому матчі не грали травмовані Кротов і Шпаковський, а Бем вимушений був на початку другого тайму залишити поле, і команда грала удесятьох.

У цій обстановці С.Грушин примудрився не забити другий пенальті. Але незабаром був призначений третій пенальті, який, все ж таки, реалізував В.Фомін. Ви тільки уявіть собі матч, в якому в другому таймі було призначено три пенальті у бік господарів поля, і їх призначив московський суддя Гридин. Нічого не скажеш – заслужена й упевнена перемога, що розставила всі крапки над "і".

Протокол матчу №4:

Збірна Москви – Збірна УРСР (Харків) – 1:3 (1:0)

10 вересня 1924 р. м. Москва. Товариський матч.

Суддя: Гридин (Москва)

Москва:

УССР: Норев – К.Фомін, С.Грушин – Капустін (к), В.Фомін, Привалов – Губарев, Натаров, Алферов, Бем, Казаков (всі – Харків).

Голи: 1:0 – москвич (1-й тайм), 1:1 – Алферов (2-й тайм, пен.), 1:2 – Казаков (2-й тайм), 1:3 – В.Фомін (2-й тайм, пен.).

На початку 2-го тайму поле покинув Бем і збірна УРСР грала удесятьох. За рахунку 2:1 на користь збірної УРСР С.Грушин не реалізував пенальті.

Резюме підвів в цій історії московський журнал "Звістки фізичної культури" (№ 17 за 1924 р.): "Першість СРСР з футболу виграв Харків, що представляє УРСР. Ленінград і Москва, сильні канди-

дати на першість, програли Україні, довівши цими іграми

не випадковість харківської успіху. Привіт переможцям!"

Як бачите, вже з цієї замітки центрального спортивного друкарського видання тих років видно, що грала саме збірна Української РСР і сумнівів у скептиків не повинно, здавалося б, виникнути. Для підкріплення цього твердження наведемо цитату із статті "Першість СРСР у футболі", опублікованою в київській газеті "Більшовик" №207 за 12.09.1924 р.: "На другому

Також підкріпимо це ще однією цитатою із статті "Нова перемога України", опублікованої в київській газеті "Пролетарська правда" №221 за 27.09.1924 р.: "Збірна команда України, що узяла першість СРСР по футболу на 24-й рік і що перемогла збірну СРСР, довела, що її перемога не випадковість, а результат високого класу гри здолавши кращу збірну команду Москви з рахунком 2:1".

А щоб остаточно розвіяти думки тих, що сумніваються в тому, що грала саме збірна України, приведемо офіційні дані з енциклопедичного довідника "Російський футбол за 100 років", виданого в 1997 році Російським футбольним союзом, редакторами-укладачами якого були такі шановані серед любителів футболу літератори і статистики футболу, як І.С.Добронравов і Н.І.Травкін, а також цілий ряд інших авторів, що брали участь в розробці цього унікального видання:

Підтвердження изложенного:

ЧЕМПИОНАТ СССР среди сборных команд городов и республик (до 1936).

...Разыгрывался между сборными союзных республик (1923, 1924, 1928, 1931) и сборными городов – ведущих футбольных центров страны (1932, 1935)...

...II. 3-6 сентября 1924. Москва. 4 к-ды. В рамках II Всесоюзного праздника физкультуры.

1/2 финала. РСФСР (Ленинград) – БССР + ... УССР (Харьков) – ЗСФСР 4:0.

Финал. УССР – РСФСР 2:1. Ст-н ОППВ. Судья И.И.Савостьянов (Москва).

УССР: Р.Норев, К.Фомин, Н.Кротов, Н.Капустин, В.Фомин, И.Привалов, Е.Губарев, А.Шпаковский, И.Натаров, Я.Алферов (1 гол), Н.Казаков (1), в запасе Л.Иоселевич, С.Грушин, Н.Лазуненко, К.Ус. А.Бем и В.Левин. ...

"Российский футбол за 100 лет" Энциклопедический справочник.
Москва. Российский футбольный союз. 1997. стр.691-692

Збірна УРСР –
чемпіон СРСР
1924 року.

Стоять зліва на-
право: Губарев,
Капустін, Натаров,
В.Фомін,
Алферов, Привалов,
Бем, Казаков. Внизу:
Кротов, Норев,
К.Фомін.

Всесоюзному святу фізкультури в Москві першість СРСР у футболі узяла команда України; вона обіграла у фіналі команду РРФСР (Ленінград) з

Ім'я кожного з цих українських спортсменів слід золотими літерами записати в Книгу вічної слави футболу України. У ті важкі роки вони зробили спортивний подвиг – вперше заявивши про те, що кращі є і в Україні. В історичному плані цей матч, безумовно, в одному ряду з тим, який зіграла збірна УРСР в 1935 році, вигравши у французького "Ред стар", чим увічнили себе футболісти Києва в період окупації 1942 року, що зробили динамівці Києва в 1961 році і особливо в 1975 і 1986 роках, а також із досягненнями Олега Блохіна в 1975 році, Ігоря Беланова в 1986 році і Андрія Шевченка зовсім недавно.

Честь і слава цим
представникам українського
футболу на всі часи!

Анатолій КОЛОМІЄЦЬ.

Аргентина

6 тур

Гімназія Х	—	Індепендьєнте	—
4:1			
Арсенал	—	Росаріо	— 0:5
Гімназія Л-П	—	Тігре	— 0:1
Ланус	—	Колон	— 2:1
Сан-Мартин	—	Естудіантес	—
1:0			
Сан-Лоренцо	—	Банфілд	— 3:1
Ньюелз Олд Бойз	—	Хуракан	—
2:2			
Велес Сарсфілд	—	Рівер Плейт	— 1:1
Бока Хуніорс	—	Аргентинос	—
3:0			
Расинг	—	Годой Круз	— 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ланус	6	5	0	1	9-3	15
2. Велес Сарсфілд	6	3	3	0	9-3	12
3. Колон	6	3	2	1	9-5	11
4. Рівер Плейт	6	3	2	1	11-10	11
5. Хуракан	6	3	1	2	10-9	10
6. Гімназія Л-П	6	3	1	2	8-7	10
7. Сан-Лоренцо	6	3	0	3	14-10	9
8. Ньюелз Олд Бойз	6	2	3	1	10-6	9
9. Бока Хуніорс	6	3	0	3	8-7	9
10. Арсенал	6	3	0	3	8-10	9
11. Сан-Мартин	5	2	2	1	8-5	8
12. Росаріо	6	2	1	3	10-8	7
13. Тігре	6	2	1	3	9-10	7
14. Банфілд	6	2	1	3	6-9	7
15. Годой Круз	5	2	1	2	4-7	7
16. Індепендьєнте	6	2	1	3	5-9	7
17. Гімназія Х	6	1	1	4	7-9	4
18. Естудіантес	6	1	1	4	3-7	4
19. Аргентинос	6	0	4	2	5-10	4
20. Расинг	6	1	1	4	5-14	4

Бельгія

26 тур

Мехелен	—	Андерлехт	— 2:1
Дендер	—	Серкль	— 1:0
Беєрхот	—	Монс	— 2:0
Локерен	—	Шарлеруа	— 0:0
Мускрон	—	Кортрийк	— 1:0
Тубізе	—	Вестерло	— 1:2
Варегем	—	Роселар	— 0:0
Брюгге	—	Гент	— 1:4
Стандард	—	Генк	— 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Стандард	26	18	4	4	52-23	58
2. Андерлехт	26	18	3	5	61-28	57
3. Брюгге	26	14	5	7	45-36	47
4. Генк	26	13	4	9	40-37	43
5. Гент	26	12	6	8	54-36	42
6. Вестерло	26	11	7	8	30-28	40
7. Варегем	26	11	6	9	40-31	39
8. Локерен	26	9	11	6	31-24	38
9. Беєрхот	26	9	9	8	36-29	36
10. Мехелен	26	9	9	8	37-41	36
11. Серкль	26	10	5	11	36-42	35
12. Мускрон	26	9	8	9	34-33	35
13. Кортрийк	26	7	9	10	26-39	30
14. Шарлеруа	26	7	7	12	32-40	28
15. Дендер	26	6	6	14	34-46	24
16. Роселар	26	5	6	15	26-47	21
17. Тубізе	26	5	3	18	26-64	18
18. Монс	26	3	8	15	26-42	17

Голландія

27 тур

Гронінген	—	Рода	— 2:0
Вітесс	—	Бреда	— 0:3
Геренвен	—	Спарта	— 5:1
Віллем II	—	Твенте	— 0:2
Гераклес	—	Волендам	— 1:1
Фейеноорд	—	ПСВ	— 1:0
Аякс	—	Де Граафсхап	— 3:0
Ден Хааг	—	Неймеген	— 3:0
Утрехт	—	АЗ	— 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. АЗ	27	22	3	2	56-14	69
2. Твенте	27	17	7	3	51-24	58
3. Аякс	27	17	4	6	58-29	55
4. Геренвен	27	16	6	5	59-46	54
5. ПСВ	27	13	7	7	53-30	46
6. Гронінген	27	13	4	10	46-31	43
7. Бреда	27	12	6	9	41-40	42
8. Утрехт	27	10	8	9	35-31	38
9. Неймеген	27	9	9	9	33-31	36
10. Фейеноорд	27	9	7	11	40-36	34
11. Вітесс	27	7	9	11	28-39	30
12. Віллем II	27	8	4	15	29-45	28
13. Ден Хааг	27	7	6	14	29-41	27
14. Гераклес	27	6	9	12	28-42	27
15. Спарта	27	6	6	15	38-59	24
16. Рода	27	5	7	15	28-47	22
17. Волендам	27	5	5	17	30-61	20
18. Де Граафсхап	27	5	5	17	17-53	20

Греція

26 тур

Лариса	—	ПАОК	— 0:0
АЕК	—	ОФІ	— 1:0
Арис	—	Ксанті	— 0:1
Ерготеліс	—	Астерас	— 0:1

Левадіакос	—	Паніоніос	— 1:1
Пантракікос	—	Пансерраїкос	— 2:1
Олімпіакос	—	Іракліс	— 5:0
Трасивулос	—	Панатінаїкос	— 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Олімпіакос	26	19	5	2	43-10	62
2. Панатінаїкос	26	15	8	3	45-16	53
3. ПАОК	26	14	9	3	29-13	51
4. АЕК	26	13	11	2	35-20	50
5. Лариса	26	9	12	5	32-26	39
6. Арис	26	9	8	9	20-27	35
7. Ксанті	26	8	11	7	20-15	35
8. Пантракікос	26	9	5	12	16-26	32
9. Астерас	26	7	11	8	28-22	32
10. Паніоніос	26	8	6	12	30-33	30
11. Ерготеліс	26	8	6	12	27-36	30
12. Левадіакос	26	8	5	13	23-29	29
13. Іракліс	26	7	8	11	18-30	29
14. Пансерраїкос	26	5	7	14	15-37	22
15. ОФІ	26	4	8	14	24-40	20
16. Трасивулос	26	3	4	19	19-44	13

Португалія

22 тур

Пакуш Феррейра	—	Лейшоєш	— 4:0
Бенфіка	—	Гімарайнш	— 0:1
Спортинг	—	Ріо Аве	— 2:0
Белененсеш	—	Амадора	— 2:2
Трофенсе	—	Сетубал	— 0:1
Брага	—	Академіка	— 1:1
Порту	—	Наваль	— 2:0
Національ	—	Маритиму	— 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Порту	22	14	6	2	41-15	48
2. Спортинг	22	13	5	4	30-14	44
3. Бенфіка	22	12	7	3	36-21	43
4. Брага	22	10	7	5	25-15	37
5. Національ	22	10	6	6	34-24	36
6. Лейшоєш	22	9	8	5	24-24	35
7. Маритиму	22	9	7	6	28-22	34
8. Гімарайнш	22	8	6	8	23-24	30
9. Амадора	22	6	9	7	20-26	27
10. Академіка	22	6	7	9	19-24	25
11. Наваль	22	6	5	11	20-29	23
12. Пакуш Феррейра	22	6	4	12	29-36	22
13. Сетубал	22	6	4	12	15-29	22
14. Трофенсе	22	4	6	12	17-28	18
15. Ріо Аве	22	4	5	13	14-28	17
16. Белененсеш	22	3	8	11	21-37	17

Туреччина

24 тур

Фенербахче	—	Коджаеліспор	— 1:1
Антальяспор	—	Буюксехір	— 1:0
Коньяспор	—	Газіантепспор	— 2:3
Анкарагюджю	—	Сивасспор	— 0:2
Бешикташ	—	Генчлербірлігі	— 3:0
Денизлиспор	—	Хачеттепеспор	— 0:0
Ескісехірспор	—	Бурсаспор	— 1:2
Анкараспор	—	Кайсеріспор	— 2:2
Трабзонспор	—	Галатасарай	— 2:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сивасспор	24	14	7	3	39-18	49
2. Бешикташ	24	14	6	4	41-22	48
3. Трабзонспор	24	13	7	4	32-21	46
4. Фенербахче	24	13	5	6	46-25	44
5. Галатасарай	24	13	5	6	48-31	44
6. Анкараспор	24	10	6	8	32-24	36
7. Бурсаспор	24	9	8	7	30-30	35
8. Кайсеріспор	24	8	10	6	23-17	34
9. Газіантепспор	24	9	7	8	32-34	34
10. Генчлербірлігі	24	7	7	10	27-31	28
11. Денизлиспор	24	8	4	12	31-37	28
12. Ескісехірспор	24	6	9	9	30-32	27
13. Коньяспор	24	7	6	11	24-33	27
14. Антальяспор	24	6	8	10	22-30	26
15. Буюксехір	24	7	4	13	24-37	25
16. Анкарагюджю	24	6	6	12	22-35	24
17. Коджаеліспор	24	5	5	14	32-50	20
18. Хачеттепеспор	24	3	6	15	16-44	15

Шотландія

29 тур

Хайберніан	—	Хартс	— 1:0
Абердин	—	Гамільтон	— 1:0
Інвернесс	—	Кілмарнок	— 2:1
Мазервелл	—	Данді Юнайтед	— 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Селтик	28	19	6	3	62-27	63
2. Рейнджерс	28	18	6	4	57-20	60
3. Хартс	29	14	6	9	31-30	48
4. Абердин	29	12	7	10	34-30	43

5. Данді Юнайтед	29	11	10	8	38-36	43
6. Хайберніан	29	10	9	10	33-35	39
7. Мазервелл	29	11	6	12	34-38	39
8. Гамільтон	29	10	2	17	25-41	32
9. Кілмарнок	29	8	5	16	27-40	29
10. Сент-Міррен	28	7	8	13	23-39	29
11. Інвернесс	29	8	4	17	29-45	28
12. Фалкірк	28	5	9	14	28-40	24

Австрія

Матчі 23-го туру

Альтах	—	ЛАСК	— 1:1
Аустрія	—	Штурм	— 2:0
26 тур			
Штурм	—	Рід	— 1:1
ЛАСК	—	Маттерсбург	— 0:0
Рapid	—	Капфенберг	— 6:0
Карnten	—	Аустрія	— 1:1
Альтах	—	Зальцбург	— 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	26	18	4	4	66-34	58
2. Rapid	26	15	6	5	66-28	51
3. Аустрія	26	14	7	5	43-29	49
4. Штурм	25	13	4	8	52-32	43
5. Карnten	25	10	7	8	36-27	37
6. Рід	26	10	7	9	35-30	37
7. ЛАСК	26	8	3	15	23-49	27
8. Капфенберг	25	7	3	15	31-57	24
9. Альтах	25	5	2	18	33-70	17
10. Маттерсбург	26	3	7	16	25-54	16

Болгарія

17 тур

Пірін	—	Локомотив С	— 0:4
Ботев	—	Левські	— 0:1
ЦСКА	—	Слівен	— 3:0
Славія	—	Локомотив М	— 0:0
Спартак	—	Беласиця	— 0:0
Віхрен	—	Чорне Море	— 0:2
Чорноморець	—	Локомотив Пд	— 1:3
Мініор	—	Літекс	— 0:0

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Голландія

Три роки знадобилось Луї ван Гаалу, щоб створити в Алкмаарі найкращу команду в Ередивізії за підсумками цього сезону. Сім турів до завершення чемпіонату, а в турнірній таблиці жодних перспектив на скорочення гандикапу між другою командою та лідером. Чи вдасться АЗ протримати таку ж фантастичну форму до осені, коли підопічні ван Гаала будуть грати в Лізі чемпіонів? Питання цікаве. Не виключено, що по завершенні першості кілька провідних гравців залишать команду. Говорять про колосальний інтерес до форварда АЗ Муніра ель Хамдауї з боку кількох відомих клубів, серед яких і каталонська "Барселона". Можливо, саме через це скауты алкмаарців пильно спостерігають за грою іспанця Альваро Негредо. Фор-

відставання у три пункти. Амстердамці вдома розбили "Де Граафсхап" — 3:0! Про матч можна сказати: "В одні ворота". Знову блискуче зіграв Суарес, оформивши дубль.

Схоже, серйозні наміри у "Херенвена" таки потіснити "Аякс" з третьої сходинки. Команда Абе Ленстра вдома без проблем розіграла "Спартою". П'ять м'ячів господарів і боротьба за чільні позиції в Ере не припиняється. До того ж, швидко повернувся у гру після травми хорват Пранчић. Саме він у цьому матчі поклав початок розгрому. Що ж, "Херенвен" може спокійно тепер дивитися вперед, адже озирається сенсу немає. ПСВ на виїзді поступився "Фейєноорду" та безбожно відстав від лідерів. Розрив між ейндховенцями та "Херенвеном" тепер складає вісім пунктів. Гадаю,

Відзначилися Маріано та Лучо Гонсалеси (це не подружжя, просто обидва хлопці мають одне і те саме популярне піренейське прізвище). Рахунок міг бути і більшим, але "дракони" втратили свої моменти на старті матчу. Та й гості могли забивати у першому таймі. Друга половина поєдинку видалася нудною: забитий на 68-й хвилині гол став чи не єдиним вартим уваги моментом.

"Спортинг" непереконливо відмовив один палець від бруду, у який вляпався по вуха у Мюнхені. Перемога над "Ріо Аве" стала черговим здобуттям трьох очок, а мала б виглядати як реабілітація приниженого бійця. Проте, поклавши двійко баночок і зрозумівши, що гості здаються, "леви" зупинилися. І не треба тут говорити про шляхетність "Спортинга" і дорікати "Байєрну" за те, як він невивіливо вчинив у схожій ситуації! Публіка на "Да Луж" вимагала ворожої крові! А побачила лише соплі.

Зміни є, насамперед, у нижній частині турнірної таблиці. "Пасуш" та "Віторія" (Сетубал) здобули перемоги і підстрибнули над зоною вильоту, залишивши на дні "Трофенсе", "Ріо Аве" і "Белененсеш". До того ж, "Віторія С" виграла саме у "Трофенсе". За шість очок, як то кажуть.

Підготував Андрій ГАЛАКА.

Бельгія

Знову зміна лідера, недовго "Андерлехт" тішився з першого місця, прийшла біда, звідки не чекали. Черговий тур нічого поганого не відчував, звичайно, "Мехелен" — міцний середнячок, до того ж, зараз на ходу, у трьох попередніх матчах три перемоги, причому, дві з них над командами з першої шістки. Отож легкого життя брюссельцям годі було й чекати. Господарі одразу дали зрозуміти, хто господар у цьому матчі, дещо приголомшивши такою нахабністю іменитих гостей. А під кінець першого тайму суддя залишив "Андерлехт" у меншості, тим самим зробивши перевагу "Мехелена" ще вагомішою. У перерві сталася доволі рідкісна подія: на поле вийшов наш Олександр Яковенко. Та гра вже йшла за сценарієм першого тайму і одразу по перерві господарі забили два м'ячі, яких у підсумку вистачило для перемоги. Варто відзначити Яковенка, який не загубився на полі і в середині другого тайму після сольного проходу по флангу віддав голеву передачу. Гол забив де Суттер. Команда двох інших українців, Яшукі і Серебренникова, прогнала вже в третє поспіль, а загалом безвиграшна серія сягнула семи матчів. І з претендента на зону Ліги Європи команда опустилася в низ турнірної таблиці.

Греція

Пристрасті за чемпіонство остаточно згасли. "Олімпіакос" після дещо невдалих виступів виніс в одні ворота "Іракліс" і вже одною ногою — чемпіон. А інші три команди першої четвірки між собою розігрують місце в Лізі чемпіонів, адже на більше вони, і це очевидно, не здатні.

«Фейєноорд» і ПСВ.

Туреччина

Бал-маскарад триває, якщо нічийний результат у матчі "Трабзонспор" — "Галатасарай" можна було очікувати, то черговий облизень "Фенербахче" з 17 командою чемпіонату зрозуміти важко. Та повернімося до, без сумніву, центрального матчу туру "Трабзон" — "Гала". Матч розпочався без розвідки з обопільних атак, а іншого годі було й чекати, і вже на сьомій хвилині матчу бразильський хавбек господарів Марілья по-бразильськи за меж штрафного майданчика фантастичним ударом в дев'ятку відкрив рахунок матчу. З відповіддю гості не барилися, і на 19 хвилині Барош після розрізного пасу з центрального кола від Арди Турана реалізував вихід віч-на-віч. До перерви команди могли забити, як мінімум, ще по м'ячу, та після свистка на перерву на табло світи-

лись нулі. Другий тайм розпочався з атак гостей, після чергової з них на 67 хвилині Арда Туран після гарматного пострілу Сильви заштовхав м'яч у ворота. До кінця матчу залишалось ще приблизно 25-й хвилин — господарі перехопили ініціативу, в результаті чого на 84-й хвилині флангову передачу ефектно з льоту замкнув Кульман, врятувавши свою команду від поразки і тим самим не дав обійти свою команду у турнірній таблиці. Чесно кажучи, не розумію, як ще два тури тому "Галатасарай" горів 2:5 на власному полі 16 команді чемпіонату. Тепер головне не відпустити далеко лідерів, бо якщо "Сіваспор" може зробити подарунок, то від "Бешикташу", який зараз набрав чудової ходи і здобув 4-ту надпереконливу перемогу поспіль, особливо чекати не варто.

Підготував Василь МАТІЙЧУК.

Сергій Серебренников з м'ячем.

вард "Альмерії" привернув увагу лідера Ередивізії своїм бомбардирським хистом, адже на рахунок молодого гравця вже 16 м'ячів в цьому сезоні в при-мері.

Але ближче до сьогоднішнього. А воно в АЗ безхмарне! Команда знову бере заслужені три очки та продовжує знущатись над переслідувачами, не даючи їм жодного шансу. Цього разу без п'яти хвилин чемпіони Голландії приїхали в гості до "Утрехта". Довго алкмаарці не запрягали. На 12-й хвилині Мартенс неймовірним ударом з кута штрафного майданчика вколов шкідливого в дальню дев'ятку. На цьому можна було завершувати поєдинок. Хіба що фани АЗ з насолодою могли дивитись на безпомічність "Утрехта" в матчі з лідером. Особисто мене цікавить, чи дозволить собі ван Гаал втрату очок у наступних 7 турах? Є підозра, що ні...

Перемоги у звітному турі здобули також найближчі переслідувачі алкмаарців. "Твенте" на виїзді впевнено перегравав "Віллем" — 2:0. Знову відзначився лідер команди швейцарець Нкуфо. Ще один гол у свій актив записав Арнаутович. Як бачимо, дружина Макларена не збирається скидати обертів під кінець чемпіонату. І правильно робить, адже "Аякс" тримає

"смугасті" наразі всі надії покладають на наступний сезон. Цей, м'яко кажучи, виявився невдалим.

Переміг у 27-му турі "Гронінген". Підопічні Янса спокійно вдома переграли "Роду" — 2:0! Але зробили це господарі без нашого Євгена Левченка. Відзначу, що "Гронінгену" вдалося перервати тривалу невдачу серію, яка ледь не викинула "біло-зелених" з боротьби за зону єврокубків. Тож боротьба буде цікавою в середині турнірної таблиці, це команди нам обіцяють!

Підготував Вадим МОМОТЮК.

Португалія

Найвизначніша подія, що сталася в чемпіонаті Португалії, — поразка "Бенфіки" та гальмування її в лідерських перегонах. "Орли" поступилися вдома "Віторії" з Гімарашу. Млява гра і відсутність бажання боротися і перемогати у господарів поля посприяли тому, що гості повірили у власні сили і перетягли ковдру на себе.

"Порту" помстився "Навалю" за мінімальну поразку у першому турі. То, до речі, була одна з двох поразок, що їх зазнали "синьо-білі" протягом 22-х турів! І от у неділю "Порту" перегравав "Наваль" з рахунком 2:0.

Шотландія

«Селтик» — володар Кубка.

"Олд Фірім дербі" умовно закривала черговий розиграш Кубка шотландської прем'єр-ліги суперфіналом. "Селтик" і "Глазго Рейнджерс" — завжди цікаво, незалежно від того, в якому стані команди. В останні дні шотландські ЗМІ тільки те й робили, що анонсували фінал. Особлива увага приділялася гравцям, які відновилися після травм. Але сам матч відверто розчарував своєю закритістю, і тільки в додатковий час команди розпочали нормально грати.

Друга хвилина першого компенсованого тайму стала успішною для "кельтів". Суньсуке Накамура виконав класний за точністю навіс на захисника "Селтика" О'Ді, який опинився біля чужих воріт. У результаті точний удар головою захисника став несподіванкою для воротаря "Глазго Рейнджерс" Макгрегора. Надалі атакували лише "кельти": Самарас двічі виходив на randevu з голкіпером, але обидва рази Макгрегор діяв надійно біля своїх воріт, зберігаючи інтригу до останніх хвилин.

Усе вирішилось на останній хвилині другого додаткового тайму. Уїттакер з "Глазго Рейнджерс" збив у своїй штрафній площі суперника і його заслужено вилучили за фол останньої надії з поля.

Макгіді, реалізувавши пенальті, приніс остаточну впевненість в тому, що сьогодні "кельти" на дві голови сильніші своїх заклятих суперників. Гордан Страчан перегравав Уолтера Сміта в тактичному плані, а вихід на поле Начо Ново не врятував "рейнджерів". "Селтик" завоював Кубок шотландської прем'єр-ліги.

СКАНВОРД № 217. «ЮВЕНТУС»-1996

[illegible]

Англія

Вест Хем – Вест Бромвич – 0:0.

Вест Хем: Грін, Ніл, Томкінс, Апсон (Спектор, 29), Ілунга, Нобл (Боа Мorte, 82), Ковач, Паркер, Нсереко (Станіслав, 68), Сірс, ді Микеле.

Вест Бромвич: Карсон, Зуйверлоон, Мартис, Ольссон, Робінсон, Моррісон (Тешейра, 88), Корен, Дорранс, Гринінг, Брант (Сімпсон, 80), Фортюне (Мур, 80).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	28	20	5	3	49-16	65
2. Челсі	29	18	7	4	49-16	61
3. Ліверпуль	29	17	10	2	49-21	61
4. Астон Вілла	29	15	7	7	43-31	52
5. Арсенал	29	14	10	5	45-26	52
6. Евертон	29	13	9	7	39-29	48
7. Вест Хем	29	11	7	11	34-34	40
8. Віган	29	10	8	11	29-28	38
9. Фулхем	29	9	10	10	28-26	37
10. Манчестер Сіті	29	10	5	14	45-37	35
11. Тоттенхем	29	9	8	12	35-34	35
12. Болтон	29	10	3	16	31-43	33
13. Халл Сіті	29	8	9	12	35-51	33
14. Сандерленд	29	8	8	13	29-38	32
15. Портсмут	28	8	7	13	30-44	31
16. Блекберн	29	7	9	13	32-48	30
17. Сток Сіті	29	7	8	14	28-47	29
18. Ньюкасл	29	6	11	12	35-46	29
19. Мідлсбро	29	6	8	15	20-41	26
20. Вест Бромвич	29	6	5	18	25-54	23

НОВИНИ

“ВЕСТ ХЕМ” та “ШЕФФІЛД ЮНАЙТЕД” досягли згоди щодо “справи **Тевеса**”. Клуби домовилися врегулювати ситуацію за компенсацію, розмір якої не розголошується. Нагадаємо, що раніше Арбітражний комітет Футбольної асоціації Англії зобов’язав “Вест Хем” виплатити “Шеффілд Юнайтед” грошову компенсацію. У сезоні 2006/07 ці команди боролися за виживання. “Вест Хем” оформив трансфер Карлоса Тевеса з порушенням правил. Лондонці заплатили штраф, але з них не зняли очок. Шеффілдська команда вирішила, що саме ця обставина стала вирішальною в боротьбі за виживання в прем’єр-лізі, і попросила розібратися у цій справі. Відзначимо, що в матчі завершального туру сезону 2006/07 “Вест Хем” обіграв “Манчестер Юнайтед” і уник вильоту в нижчий дивізіон. У тому поєдинку єдиний гол провів Карлос Тевес.

Довгожданне повернення півзахисника **"АРСЕНАЛУ" Томаша Російського**, мабуть, відкладається. У ході реабілітації чеха виникли ускладнення, тому до початку тренувань разом із основним складом команди Російському доведеться зачекати ще два тижні. Нагадаємо, що хавбек лондонців не виходив на поле з січня 2008 року, зазнавши важкої травми підколінного сухожилля. "Два тижні тому я сказав, що Томаш приступить до тренувань в основній групі гравців. Проте зараз це неможливо. Його повернення до наших лав планується за два тижні", — сказав в інтерв'ю головний тренер "Арсеналу" Арсен Венгер.

"**ТОТТЕНХЕМ**" віддав в оренду в клуби чемпіон-ліги двох футболістів, що подеколи потрапляли до складу: нападник **Джованні дос Сантос** проведе залишок сезону в "**ІПСВИЧІ**", а півзахисник **Адел Таарабт** — в **КПР**. Мексиканський форвард, що перейшов цього літа в лондонський клуб із "Барселони" за 4,7 мільйона фунтів, тільки тричі виходив на поле, відтоді, як "шпор" очолив Харрі Реднапп. Таарабт також взяв участь в трьох зустрічах цього сезону, а всього за два сезони в "Тоттенхемі" жодного разу не потрапляв до стартового складу.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Український ФУТБОЛ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

«Український футбол».

Свідчення про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво
«Преса України». Розрахунковий рахунок
№ 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк
«Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу»,
код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку – друкарня, за доставку газети – пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mv@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. главного редактора

Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

3am. 3025038.

Индекс 60994.

№ 38 (2137)

